

Funderingar efter maktskiftet i USA

Lett par veckor har jag hållit andan och sett och lyssnat på vad som skett **over there**. Och jag har blivit allt mer desillusionerad vartefter tiden gått. Nu står vi inför faktum.

Flertalet av människorna i det stora landet i väster har visat vilken de tror på allra mest, den som är bäst på ljuga, bäst på att skrävla, bäst på att förolämpa, bäst på att lova stort.

Vi i Europa får vår bild av USA genom våra nyhetsmedia som bevakar vad som händer i USA. Kanske vet vi mer om valets båda kombatanter än amerikanen i gemen.

Amerikanarna själva tycks inte alls ha förtroende för sina nyhetsmedia. Alldeles innan valet skulle äga rum frångick två av landets större tidningar den tidigare seden att tala om vilken av kandidaterna de höll på.

Man kan ana att det beror på befarade kon-

sekvenser efter valet då represalier kan komma från finansärer och den nya presidenten.

Det omfattande Project 2025 som avslöjades tidigare i år existerar än, blev bara tillfälligt lagd på hyllan. Planen som ska underlätta för Trump att snabbt ändra lagar så att han kan stärka sin egen makt och kanske likt Putin sitta kvar vid makten så länge han vill. Han kan bli den president som river upp konstitutionen.

Det är svårt att ta in att det finns så mycket missnöje, misstro och hat i USA. Att så många människor är inställda på domedagen att de forskansar sig under jord. Att de är beväpnade till tänderna och beredda att kriga mot sina egna landsmän.

Då inser man att det knappast finns på kartan att en amerikan skulle kunna tänka globalt. För

Ingers tankar

dem är kanske alla i övriga världen att se som fiender. Så lika de är, folk i USA och i Ryssland.

Hur ska det gå för oss i den gamla världen? Vår lilla del av klotet, så inklämd mellan de större maktblocken som vi hela tiden måste förhålla oss till, ekonomiskt och på andra sätt. Ska vi bara vara ett ställe dit kineser och amerikaner åker på semester?

Vår ekonomiska motor, Tyskland, gnisslar betänkligt. Det landet har kört sitt race länge i samma spår och inte förstått hur världen förändrats. Globalisering och utlokalisering av tillverkning från företag i tekniskt kunniga europeiska länder är inget som enbart är till gagn för dem. Det inser var och en. Det är bara en tidsfråga innan man får känna av konkurrensen från de länder dit man utlokaliserat.

Konstruktionen EU tror sig ha makt att stå emot Kina som vill bestämma mer över världen. Storbritannien och Norge vill inte vara med i EU men ta del av de fördelar som ett medlemskap kan ge.

Ungern vill hellre vara lierad med Ryssland än EU. Inom Europa finns flera som smyg sympatiserar med det våldsbenägna Ryssland, landet med gammaldags imperiedrömmar som vill erövra sina grannländer.

Nu pratas det hit och dit om tullar på bilar tillverkade i Kina, för att hjälpa Tysklands bilindustrin. Ett beslut som kan kosta mer än det smakar då den utlokaliserade tillverkningen också kommer att drabbas. Ett handelskrig med Kina vore förödande. Med Trump vid makten och tullar även från USA:s sida hamnar lilla Europa i en ännu svårare ekonomisk sits.

Lilla landet Sverige har också **outsourcat**. Vi är inte längre att betrakta som en industriation, det mesta i industriväg har lagts ner. Vi skulle ju vara ett tjänstesamhälle som **gör pengar på pengar**.

Arbetet skulle bestå i att vända papper och tala om för andra vad de ska producera, tillhandahålla **know how** och sedan kamma hem vinsten. Av bankerna fick vi lära oss konsten att låna och tjäna pengar på vårt boende.

Genom digitaliseringen blev varje svensk sin egen bankman och lärde sig snabbt hantera de osynliga pengarna med stor fantasi. Men många kände visst inte till vad ett lån innebar. Bankerna blev de som i slutänden tjänade allra mest.

Nu befinner vi oss i ett **just-in-time stadium** av det mesta vi behöver. Ett läge som inte alltid fungerar. En massa orosmoln tornar upp sig vid horisonten och det enda Sverige är självförsörjande med lär vara morötter och gul lök. Hur länge klarar vi oss på det?

Inger Klintberg Danielsson 24-11-09